

meerdere exemplaren door verschillende entomologen gevangen; zoo o.a. door de Heeren FRANSSEN en LÜCKER te Maasniel en Linne (bij Roermond), en door den Heer VAN WISSELINGH te Nijmegen. Uit eieren van laatstgenoemde exemplaren verkreeg ik de boven beschreven rupsen, waarvoor mijn dank aan den Heer VAN WISSELINGH.

De eerste, die deze soort in Nederland aantrof, was de Heer VAN MEDENBACH DE ROOY Jr., die op 1 October 1867 een mannetje te Beek bij Nijmegen ving. Dit voorwerp berust in mijne collectie.

Schovenhorst, Putten, G., Mei 1928. J. TH. OUDEMANS.

Acarologische Aanteekeningen XCII.

Apponomma ecinctum Neum. 1901, uit Nieuw Zuid-Wales en uit Luzon bekend, ontving ik (1 Nph. 1 ♀, 10 ♂♂) van Dr. K. KUIPER, Directeur der Rotterdamsche Diergaarde, die hen op een *Varanus*, afkomstig van Karachi (Prov. Bombay) vond. Alle individuën bezitten zes overlangsrijen van tanden aan het „hypostoom”, in plaats van vier. Nph., zonder rostrum, lang 1733 μ , breed 1500 μ ; schildje lang 466 μ , breed 840 μ . ♀, zonder rostrum, lang 2910 μ , breed 2333 μ ; schildje lang 1133 μ , breed 1555 μ . ♂, zonder rostrum, lang 2444 μ , breed 2111 μ .

Avrosia nov. gen. In verband met de mededeeling, dat zoowel bij *Oribatei* als bij *Tarsonemidae* *areaeporosae* voorkomen, noemde ik in de Ent. Ber. v. 7. n. 159, Jan. 1928, p. 285, reeds *Avrosia translucens* (NIETNER 1861). Ik schreef erbij: „zie beneden”, maar verzuimde, daar beneden iets naders omtrent deze soort mede te deelen. Dat verzuim zij hier ingehaald.

Avrosia, genoemd naar de **Algemeene Vereeniging van Rubberplanters ter Oostkust van Sumatra**, onderscheidt zich van *Tarsonemus*, doordat de eieren aan ^{beide} ^{zijden} ^{et} ^{zijde} gekorrelt zijn, de rugschilden der Larvae fijn gekorrelt zijn, en de Adulti slechts aan ^{only} pooten I ^{Tarsonemus} eenen klauw dragen ^{beveering} (pooten II - IV hebben geen klauwen). — Type *Acarus translucens* NIETNER 1861.

adults with claw only on tarsus I.

Avrosia translucens (Nietner 1861). De schaal van het pas gelegde ei is glad. Na eenigen tijd vertoont zij aan ééne zijde een aantal ringetjes, plaatsen, waar zij dunner is. Zoodra het embryo zich begint te ontwikkelen, krijgt zij daar evenzoo vele halfbolvormige uitstulpingen, die spoedig zelf voorzien worden van kleinere blaasjes en oneffenheden, waardoor zij er mat uitzien. — Bij lagere instelling van het microskoop kan men toch het embryo goed zien. En dan blijkt het, dat steeds de rug van het embryo naar die blaasjes gekeerd is; m. a. w. het ei krijgt slechts uitstulpingen aan zijne rugzijde; de buikzijde is glad en minder bol. Van de Larva nemen het 1e, 2e, 4e en 5e fijn gekorrelde schild de geheele breedte van het idiosoma in. Ik kon geen onderscheid zien tusschen Larvae femininae en masculinae. Onderzoek van versch materiaal is gewenscht.

Het ♀ is breed-elliptisch en spiegelglad. De klauw aan tars I is $\frac{2}{5}$ van de lengte van den tarsus lang, dun. Het gnathosoma is bijna bolrond; de 2-ledige palpen zijn kort, mediaad gebogen, en alleen ventraal zichtbaar. De pseudo-stigmatische organen zijn kortgesteeld, bolvormig, sterk licht brekend en door een uitpuilend gedeelte van het idiosoma bedekt, dat aldaar een sterk gechitiniseerden rand heeft. Van boven gezien, is de gelijkenis op een paar oogen bedriegelijk. Vlak daarachter, en verder op mantel III en IV twee (dus in het geheel 6) ringetjes. Op mantel I twee, en op mantel II vier areae porosae (als bij de *Oribatei*).

Ook het ♂ is spiegelglad; het heeft langere en dikkere pooten. Pooten I zijn het kortst en dorsaal ingeplant; caruncula I met een klein klauwtje. Pooten II zijn ventraal van uitpuilende gedeelten van het propodosoma geplaatst, welke op breede schouders gelijken. Pooten III zijn de langste en dunste. Pooten IV zijn recht; alleen de distale helft van het 3e lid (femori-genu-tibia-tarsus) is sterk mediaad gekromd, draagt aan het begin der kromming een driehoekigen doorn en eindigt in een klein bolletje (geen carunkel!).

Merkwaardig is het volgende: beziet men het dier van ter zijde, dan is het vrijwel driekantig: de tamelijk rechte rug vormt ééne zijde; de lijn, van het gnathosoma naar de distale grens van coxae IV, vormt de tweede zijde; en de lijn, van dit laatste punt naar het achtereind, de derde zijde.

Beweegt zich het dier op het platte vlak, dan raakt het met zijn snuit dat vlak, terwijl het achtereind ver in de hoogte steekt.

Ik ontving deze dieren in Mei 1918 van AVROS in aantal op jonge *Hevea*-bladen, en in Nov. 1926 van het Instituut voor Plantenziekten te Buitenzorg, eveneens in aantal op jonge *Hevea*-bladen. Deze laatste waren door Dr. BOBILOFF op de onderneming „Bergen” (Lampongsche Districten, Sumatra) verzameld, alwaar 600 bouws zeer ernstig door deze plaag aangetast waren.

De *Avrosia translucens* tast vooral pas ontloken bladen aan van *Coffea*, *Thea*, *Capsicum*, *Hevea* en dus vermoedelijk van meer cultuurgewassen. Zij werd tot dusver waargenomen op Sumatra, Ceylon en Trinidad. HIRST in: Proc. Zool. Soc. 1921. n. 52. p. 793. 799) heeft van de Adulti vrij goede afbeeldingen gegeven.

Cheletomorpha orientalis nov. spec. In materiaal (waarover later), mij door het Instituut voor Plantenziekten te Buitenzorg (Java) April 1927 toegezonden, en gevonden op bladen van *Phalaenopsis*-Orchideeën, afkomstig van Djatiwangi (Cheribon) bevond zich eene *Cheletomorpha*, die ik voor *lepidopterorum* SHAW 1794 (*venustissimus* C. L. KOCH 1839) aanzag. Bij nader onderzoek bleek mij, dat zij tot eene nieuwe soort behoort.

De haren zijn niet langgerekt-waaiervormig, maar staafvormig, dicht bezet met doorntjes. De oogen staan naast (niet op) het propodosomataalschildje. De groote klauw der palpen bevindt zich op een gedeelte van de tibia, dat donkerder gekleurd is dan de rest van den palp, en schijnbaar aan de ventrale zijde van het genu vastgehecht is. De kammen van den palptarsus zijn, juist in hun midden, sterk geknikt; van den grooten kam is alleen de proximale helft van tanden voorzien; de kleine kam, even lang als de groote, is over de volle lengte van tanden voorzien, maar die van de proximale helft zijn zóó klein, dat zij licht over het hoofd gezien worden, terwijl die der distale helft lang zijn.

Trombidium bicolor Herm. 1804. HERMANN, Mém. A p. t.; p. 25. t. 2. f. 2. beschrijft deze soort als volgt (verkort): zesmaal kleiner dan *fuliginosum*, zwartblauw, gnatho- en

propodosoma, benevens pooten rood; haartjes wit; oogen zwart en gestreeld. — Bij Straatsburg; zeldzaam.

Het diertje werd daarna door C. L. KOCH, Deu Crust. Myr. Arachn.; Heft 15, n. 18. 1837 beschreven en goed afgebeeld. — Bij Regensburg; zeldzaam.

Vervolgens vermeldt GEORGE haar in *The Naturalist*, Dec. 1908. p. 452 en Febr. 1910. p. 90., waar men ook eene slechte afbeelding vindt. — De haartjes zijn glad. — Lincolnshire (Engeland) en Perthshire (Schotland).

Van den heer J. B. CORPORAAL ontving ik een exemplaar, April 1927 te Vaals bij Maastricht gevonden. Het was uitgedroogd en op een reepje karton geplakt; dit aan eene speld geregen. Ik beging de domheid, het diertje te koken, waardoor het totaal ontkleurde, zwol, en barstte. Het preparaat dat ik ervan maakte, leerde mij toch nog het volgende.

De dubbeloogen, met sterk uitpuilende corneae, zijn kortgesteeld en onbeweeglijk. De vertex is boogvormig uitgesneden, zoodat ik het dier als *Podothrombium* determineerde. Het tracheeënstelsel is volkomen gelijk aan dat van *Otonia ramosa* GEORGE 1909; zie Tijds. Ent. v. 71. Verslagen, p. XIV. Maar dit dier is eene *Enemothrombium*, zoodat de vraag rijst: is de basis, waarop BERLESE zijne determineertabel opbouwde, wel de juiste? — Bij *ramosa* ligt de area sensilligera in de achterste helft der crista, en achter de ooglijn; bij *bicolor* daarentegen in de voorste helft, en vóór de ooglijn. Bij eerstgenoemde zijn alle haren gekleurd, geciliëerd en zijn er 2 à 3 vormen van haren; bij laatstgenoemde zijn alle haren kleurloos en glad.

Tyroglyphus farinae L. 1758. Van Dr. L. REH, conservator (Kustos) aan het Zoölogisch Staatsinstituut en het Zoölogisch Museum te Hamburg, ontving ik *Acari*, die te Hamburg in Shag-tabak gevonden waren. Behalve *Glycyphagus domesticus* (DE GEER 1778) en *destructor* (SCHRANK 1781) en een enkele *Cheyletus eruditus* (SCHRANK 1781), bestond de meerderheid uit *Tyroglyphus*, die ik aanvankelijk voor eene nieuwe soort meende te moeten aanzien, omdat ik daaraan eenige eigenaardigheden zag, die ik tot dusverre niet aan *farinae* waarnam. Evenwel, bij monsterring van mijne verzameling *farinae*, bleek mij,

dat vele exemplaren daarvan (de andere waren in eenen te slechten toestand) dezelfde eigenschappen vertoonden. Hoewel ik *farinae* meermalen afbeeldde, zag ik nu voor het eerst de volgende bijzonderheden.

Boven coxae III en IV zijn de zijden fijn gekorrelt. Van ter zijde gezien, is de gekorrelde vlek minstens $2 \times$ grooter kan de olieklier. — Er is een klemorgaan, vlak vóór de pseudostigmata, dat er uitziet als eenige naast elkander gelegde takjes van *Ulex europaeus*. — Bij de $\sigma \sigma$ zijn de anale zuignappen, evenals bij de *Avicolae*, van eenen vrijen, membraneuzen rand voorzien, en vóór iedere zuignap, minstens zijne eigene breedte daarvan verwijderd, staat een borsteltje. (Bij *Caloglyphus*, *Rhizoglyphus*, *Schwiebea*, *Tyrolichus* en *Tyrophagus*, om maar eenige genera te noemen, zijn de anale „zuignappen” uitpuilende bolsegmenten, waarvan ongeveer $\frac{3}{4}$ van den omtrek dikrandig is, en vlak vóór hen, ja, dikwijls op hunnen rand, is het borsteltje ingeplant).

ARNHEM.

A. C. OUDEMANS.

Kennisgeving.

Ondergeteekende brengt ter kennis van de leden der N. E. V., dat gedurende zijne afwezigheid (reis naar Ithaca, U. S., als afgevaardigde der N. E. V. en gedelegeerde der Nederlandsche Regeering, naar het Internationale Entomologen-congres) het Secretariaat zal worden waargenomen door het Bestuurslid den Heer F. T. VALCK LUCASSEN, Huize „Rijperduin”, Korte Parkweg 1, te Bloemendaal. Aangezien deze echter gedurende de maand Augustus in het buitenland vertoeft, zal men zich voor *dringende* secretariaats-aangelegenheden gedurende dien tijd kunnen wenden tot den Vice-President, Prof. DE MEIJERE, Stadhouderskade 135, Amsterdam (Z.). Omtrent zijne terugkomst, waarschijnlijk begin October, zal ondergeteekende eene kennisgeving in de Ent. Ber. doen verschijnen.

De Secretaris der N. E. V.,

J. B. CORPORAAL.